

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р 191/2025
11.06.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Миљуш, председника већа, Јасмине Стаменковић и Татјане Ђурица, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Душан Судимац, адвокат у ..., против туженог „Електродистрибуција Србије“ ДОО Београд – огранак Електродистрибуција Зајечар, одлучујући о захтеву Основног суда у Зајечару за одређивање другог надлежног суда, у седници већа одржаној дана 11.06.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ захтев Основног суда у Зајечару за одређивање другог стварно надлежног суда да поступа у предмету тога суда П 583/2025.

Образложење

Тужилац је дана 24.09.2024. године поднео тужбу Основном суду у Зајечару са захтевом да суд утврди да постављени дрвени стуб туженог који се налази на североисточном делу кат. парцеле ... КО ..., близу границе са кат. парцелом ... КО ..., представља извор опасности од које прети настанак знатне штете за тужиоца и друга лица кориснике катастарске парцеле, те да се обавезе тужени да отклони извор опасности заменом дотрајалог дрвеног стуба и нисконапонску мрежу доведе у исправно стање.

Основни суд у Зајечару је у прилогу акта П 583/2025 од 12.05.2025. године, Врховном суду поднео захтев за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у овој правној ствари. У захтеву је навео да се ради о спору о непокретности која се налази на територији општине Неготин, због чега сматра да ће се поступак лакше спровести пред Основном судом у Неготину.

Одлучујући о захтеву за одређивање другог месно надлежног суда на основу члана 62. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 10/23 други закон), Врховни суд је нашао да захтев није основан.

Одредбом члана 62. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23) прописано је да надлежни суд првог степена може сам или на предлог странке да поднесе захтев највишем суду одређене врсте да одреди да у поједином предмету поступа други стварно надлежни суд, ако је очигледно да ће тако лакше да се спроведе поступак или ако за то постоје други оправдани разлози. Према

ставу 7. истог члана, о захтеву надлежног суда првог степена из става 1. овог члана одлучује веће највишег суда одређене врсте.

Имајући у виду наведену законску одредбу, као и наводе из захтева за делегацију надлежности, Врховни суд налази да нису испуњени услови за делегацију другог стварно и месно надлежног суда, прописани чланом 62. став 1. ЗПП, јер разлози изнети у захтеву не указују на то да би се пред другим судом поступак лакше спровео, нити постоје други оправдани разлози за одређивање другог стварно и месно надлежног суда за поступање у овом предмету. Ово посебно имајући у виду да је поступак инициран пред Основним судом у Зајечару, у ком граду је седиште огранка туженог, те по становишту Врховног суда у конкретном случају није целисходно одредити други стварно и месно надлежан суд.

Из наведених разлога, Врховни суд је одлучио као у изреци, на основу члана 62. став 7. ЗПП.

**Председник већа–судија
Татјана Миљуш,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић